

трудять ся и работять за душевны-ты или тѣлесны-ты потрѣбы или за другы, безъ кои-то не може да ся живѣе въ общество.

Наше-то естество е такъво, что-то ные за много врѣмя не можемъ непрѣстайно да ся напругамы само да работимъ, а искамы и да ся поразвеселямъ и да ся позабавимъ и растушимъ съ нѣкой разговоръ или съ нѣкоѣхъ играхъ. Откакъ ся подѣлилъ трудъ-тъ, намѣрили ся и хора, кои-то ся заловили само за тѣхъ работъ та ся испекли и станъли вѣщи да веселять другы и съ всякаквы майсторіи да имъ правять сръдце и да имъ угаждать. Кога-то си уморенъ или угрыженъ, ако да дойде нѣкой да тя поразговори и поразвесели, ты щешъ му бѣдешъ много благодаренъ; а за да може да тя развесели той трѣбува прѣзь цѣлый си животъ да е боравилъ съ тѣхъ работъ, какво-то да ся обиграе въ нежъ та да може да ѣхъ врѣши както трѣбува. По това и живописецъ, и пѣвецъ, и свирецъ и игрецъ работи за всякого, кой-то ся весели съ негово-то умѣніе.

Отъ казано-то ся разбира че всякой работи и съ работъ-тъ си бива полезенъ всякой, кой-то или ся труди да искара нѣчто потрѣбно за поминкъ на хора-та, какво-то хранъ, облѣкло и пр. или залѣга и настаява за здравинъ-тъ, за право-то, за спокойствіе-то и за ряда у общество-то, или учи другы на полезны нѣчта, или съ искуство-то си прави живота по-сладкъ и по-весель или спомага както и да было за да добывать хора-та по-лесно всичко, что имъ трѣбува. За това и на всякого ся пада честь и почетъ наспротивъ труда му и наспротивъ цѣнъ-тъ, коѣхъ-то чини трудъ-тъ му у хора-та въ едно дадено врѣмя.